

prima instanță: V. Gîrleanu
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul   Tatiana Vieru
Judecătorii   Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” împotriva Oxanei Svetlicenco, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 21 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 07 aprilie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oxanei Svetlicenco, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 01 martie 2013, între Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”, în calitate de angajator și Svetlicenco Oxana, în calitate de salariat, a fost încheiat contract individual de muncă nr.6, în temeiul căruia pîrîta a fost angajată în funcția de operator-casier al sălii aparatelor de joc cu câștiguri bănești.

Potrivit pct.2.2 lit. b) din contractul individual de muncă, salariatul s-a angajat de a exercita cu bună-credință obligațiile de serviciu, iar conform pct.2.3 din contractul nominalizat, obligațiile de serviciu ale salariatului sunt indicate în instrucțiunea de serviciu, care este parte integră a contractului.

Conform pct.9-11 din instrucțiunea de serviciu a operatorului-casier al aparatelor de joc, adusă la cunoștință lui Svetlicenco Oxana la 01 martie 2013, la exercitarea funcțiilor de serviciu operatorul-casier este obligat să respecte cu strictețe următoarele reguli: să accepte și să elibereze mijloacele bănești doar cu utilizarea

aparaturii de casă și control, să ducă evidența registrului operațiunilor de casă în baza actelor primare, să verifice coincidența soldului de fapt al mijloacelor bănești cu datele de evidență.

La fel, potrivit pct .1 lit. a) și c) din contractul de responsabilitate materială deplină, nr.6c, din 01 martie 2013, salariatul poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciul material cauzat și este obligat să dea dovadă de o atitudine corespunzătoare față de valorile transmise acestuia în gestiune, să întreprindă măsuri pentru evitarea prejudiciului, în ordinea stabilită, să ducă evidența circulației valorilor bănești și materiale, să întocmească și să prezinte rapoartele privind circuitul și soldul valorilor transmise în gestiune a salariatului.

Susține reclamantul că Svetlicenco Oxana a ignorat obligațiile sale de serviciu, deoarece în baza actului de control nr.1-611100 din 23 februarie 2013, întocmit în urma controlului operativ efectuat de către inspectorii Inspectoratului Fiscal de Stat municipiului Chișinău la subdiviziunea Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” din str. Ion Creangă 72, mun. Chișinău, s-a constatat că pîrîta nu a utilizat mașina de casă și control cu memorie fiscală la achitarea mizei de 200 lei.

În baza actului de control, nr.1-612480 din 16 martie 2013, întocmit în urma controlului operativ efectuat de către inspectorii Inspectoratului Fiscal de Stat municipiului Chișinău la subdiviziunea Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” din str. Ion Creangă 72, mun. Chișinău, s-a constatat excedent de mijloace bănești în casierie în sumă de 323 lei, ce nu pot fi justificate prin datele din documentele emise de mașina de casă și control.

În temeiul actelor nominalizate, Inspectoratul Fiscal de Stat municipiului Chișinău a emis deciziile cu privire la sancționarea Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” și anume prin decizia nr.1032/3/10 din 14 martie 2013, Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” i-a fost aplicată amendă în mărime de 50 000 lei, pentru neutilizarea mașinii de casă și control, iar prin decizia nr.1425/p/1 din 04 aprilie 2013, Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” i-a fost aplicată amendă în mărime de 50 000 lei, pentru neutilizarea mașinii de casă și control.

Prin urmare, în rezultatul acțiunilor ilegale ale pîrîtei, Societății cu Răspundere Limitată „Master Game” i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime totală de 100 000 lei, suma care conform ordinului de plată nr.0614030342 din 13 noiembrie 2014 a fost achitată la bugetul de stat.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată încasarea din contul Oxanei Svetlicenco în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 100 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 21 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 57-60).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 21 decembrie 2015 (f.d. 71-74).

În susținerea soluțiilor enunțate, instanțele de judecată au reținut că art. 338 alin. (1) lit. a) Codul muncii în temeiul căruia Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” și-a întemeiat acțiunea prevede răspunderea materială a salariatului în cazul în care între salariat și angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială

deplină pentru neasigurarea integrității bunurilor și altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau înalte scopuri.

Astfel Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” depune prezenta cerere de chemare în judecată în temeiul art. 338 alin. (1) lit. a) Codul muncii, însă a solicitat încasarea din contul Oxanei Svetlicenco a prejudiciului material pentru încălcarea de către întreprindere a legislației fiscale.

În acest sens, instanțele de judecată au făcut referire la prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal care prevede că contribuabilul este obligat să țină evidența contabilă conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte organului fiscal și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență contabilă în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control;

La 23 martie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților proces copia deciziei emise (f.d. 84).

La 16 mai 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 16 mai 2016 este depus în termen, deoarece la materialele pricinii nu există dovada recepționării de către recurent a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” invocă că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 13 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Oxanei Svetlicenco și Inspectoratului Fiscal de Stat municipiului Chișinău cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 11 iulie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău a depus referință la cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Pînă la examinarea cererii de recurs, Oxana Svetlicenco nu a depus referință la cererea de recurs depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la

judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală